

PASCAL DUSAPIN

“A QUIA”

Ένα άλμπουμ που περιλαμβάνει:

cd1: 7 etudes pour piano. Διάρκεια 46 λεπτά.
Σπουδές γραμμένες στην περίοδο 1997- 2001.

cd2: «a quia» κονσέρτο για πιάνο και ορχήστρα
Διάρκεια 27 λεπτά. Γραμμένο το 2002.

dvd: discours sur la musique» Διάρκεια 75 λεπτά.
Διαθέσιμες γλώσσες Αγγλικά, Γαλλικά

Ο Pascal Dusapin (γεν. 1955) που παρακολούθησε σεμινάρια με τον Ι.Ξενάκη στο διάστημα 1974-1978, ασχολήθηκε με τη σύνθεση όλων των ειδών μουσικής. Αρκεί κανείς μόνο να κοιτάξει τους τίτλους και τα κείμενα των έργων του για να αντιληφθεί το μέγεθος των επιρροών από τη λογοτεχνία, φιλοσοφία, και ποίηση της ελληνορωμαϊκής αρχαιότητας.

Ο κατάλογος των έργων του αριθμεί πάνω από 80 συνθέσεις. Για μεγάλο χρονικό διάστημα ασχολήθηκε με jazz και άλλες φόρμες αυτοσχεδιασμού. Μέσα απ’ αυτές τις εμπειρίες του, πειραματίστηκε με τη διαφορά των 88 πλήκτρων του πιάνου, τόσο όσον αφορά την αρμονία, όσο την ηχητική και την άρθρωση. Έτσι δημιούργησε τον κύκλο των επτά σπουδών κάτω από την καθοδήγηση επίσης των σολίστ πιάνου Alain Planes, Michael Rudy, Vanessa Wagner και Ian Pace.

Οι σπουδές αυτές αποτέλεσαν για τον συνθέτη στάδιο προετοιμασίας του κοντσέρτου για πιάνο: “A quia”. Ο τίτλος αποτελεί μέρος γαλλικής έκφρασης του μεσαίωνα. Είναι ένα κονσέρτο το οποίο μετά βίας πλησιάζει τα καθιερωμένα και αναμενόμενα στοιχεία των κονσέρτων για πιάνο.

Δεν χρησιμοποιεί δεξιοτεχνικά στοιχεία, cadenza, “αναμετρήσεις” ανάμεσα στον πιανίστα και την ορχήστρα. Πιάνο και ορχήστρα παρουσιάζονται ως δύο

πρωταγωνιστές που κινούνται με αντίθετες κατευθύνσεις και στην εξέλιξη τείνουν να συναντηθούν.

Το dvd περιέχει τα έργα των cd σε μορφή φιλμ. Παρακολουθούμε τις πρόβες των σολίστ και της ορχήστρας κάτω από την καθοδήγηση του συνθέτη, ο οποίος ενδιάμεσα δίνει μικρές συνεντεύξεις αναφερόμενος στα έργα του. Οι ηχογραφήσεις του «A quia» έγιναν στο “Salle Wagram” και των σπουδών στο “Theatre des Bouffes du Nord” του Παρισιού.

Συντελεστές της “τριπλής” παραγωγής είναι ο πιανίστας Ian Pace και ο Christoph Eschenbach, διευθυντής της Ορχήστρας του Παρισιού

JENNIFER HIGDON

“CITY SCAPE”

Ένα προσωπικό cd της Αμερικανίδας συνθέτριας Jennifer Higdon. Γεννημένη το 1962, έχει κερδίσει βραβεία σε διάσημους διαγωνισμούς. Είναι η πρώτη γυναίκα συνθέτρια που έχει τιμηθεί από το Φεστιβάλ Σύγχρονης Μουσικής του Tanglewood.

Συνθέσεις της έχουν εκτελεσθεί από διάσημους Αμερικανούς σολίστ και ορχήστρες όπως τις συμφωνικές του Σικάγο, του Πίτσμπουργκ και του πιανίστα Gary Graffman.

Το ένα από τα δύο έργα που περιλαμβάνονται στο cd το “Κοντσέρτο για Ορχήστρα”, γράφτηκε έπειτα από παραγγελία που έκανε η Ορχήστρα της Φιλαδέλφειας στην Higdon και σε άλλους διάσημους συνθέτες για τον εορτασμό των εκατό χρόνων από την ίδρυση της ορχήστρας.

Η συνθέτρια για να γράψει το κοντσέρτο συνεργάστηκε με τους πρώτους εκτελεστές των οργάνων της ορχήστρας. Κάτι που έφερε ως αποτέλεσμα την χρήση και δυνατότητα εκτέλεσης δεξιοτεχνικών στοιχείων των οργάνων ως σόλο και ως σύνολο μέσα στην ορχήστρα. Ένα έργο που το χαρακτηρίζουν επίσης οι έντονοι εναλλαγές των μελωδικών γραμμών.

Το δεύτερο έργο, “City Scape” γράφτηκε επίσης για την Ορχήστρα της Ατλάντα η οποία εκτέλεσε την πρεμιέρα του έργου καθώς και τις δύο ηχογραφήσεις

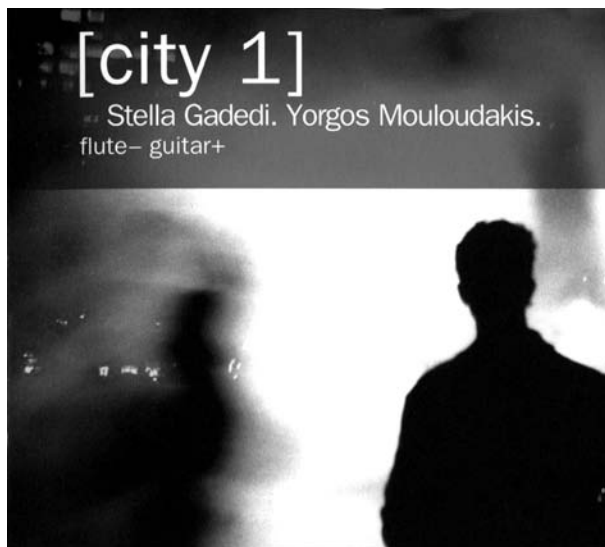

του δίσκου. Το έργο αυτό καθρεπτίζει ένα μουσικό πορτρέτο της Ατλάντα: της γης, των εικόνων και των ανθρώπων της.

Και οι δυο εκτελέσεις αποτελούν πρώτες παγκόσμιες ηχογραφήσεις των έργων υπό την διεύθυνση του Robert Spano που εκτός από την καλή ερμηνεία των συντελεστών διεκδικούν πολύ καλές κριτικές και στην ποιότητα του ήχου. Η διάρκεια του cd είναι 66 λεπτά

“CITY 1”

**Στέλλα Γαδέδη, Γιώργος Μουλουδάκης
φλάουτο – κιθάρα**

Το cd που λάβαμε τελευταία στο περιοδικό από τους συντελεστές είναι παραγωγή της δισκογραφικής εταιρείας “Σείριος” και έχει διάρκεια 62 λεπτά.

Δίσκος φτιαγμένος με σκέψη και καλό γούστο που πίσω από την φαινομενική απλότητα και την «φιλική προς τον ακροατή» μουσική του, κρύβει πολλή και καλή δουλειά. Περιλαμβάνει μερικά από τα πιο γνωστά και πολυπαιγμένα κομμάτια για το συγκεκριμένο συνδυασμό οργάνων, ανάμεσα στα οποία παρεμβάλλονται σύντομα ηχητικά τοπία της Αθήνας. (Μοναστηράκι, Εξάρχεια, Περιφερειακός Υμηττού, Εθνική Οδός, Σταθμός Θησείου, κ.α.)

Τα κομμάτια, δεκατέσσερα συνολικά και σχετικά σύντομα, ανήκουν σε δώδεκα συνθέτες, οι οποίοι, με τρεις μόνο εξαιρέσεις, (Mudarra, Sor και Gossec), ανήκουν στον ύστερο 19ο και στον 20ο αιώνα (Satie, Rouleuc, Stravinsky, Villa-Lobos, Dyens, κλπ). Ωστόσο, χάρη στη σωστή επιλογή του υλικού ο δίσκος καταφέρνει να διατηρήσει ενότητα ύφους και ατμόσφαιρας χωρίς να θυσιάζει το μουσικό ενδιαφέρον, που σίγουρα θα βρει όποιος ακούσει προσεκτικά.

Την ηχογράφηση κλείνει ένα “κρυμμένο κομμάτι” διάρκειας περίπου οκτώ λεπτών (κατά πολύ το μεγαλύτερο του δίσκου). Εδώ, με την τεχνική του ακουστικού κολάζ, παρουσιάζονται φευγαλέα θραύσματα από όλο το προηγούμενο υλικό ηλεκτρονικά επεξεργασμένα με διάφορους τρόπους. Η αρχή γίνεται με την κιθάρα, που τώρα ακούγεται σαν ηλεκτρικό μπάσο, ενώ σιγά-σιγά εμφανίζονται, ανάμεικτοι με τα αλλοιωμένα όργανα, οι ήχοι της πόλης.

THEODORAKIS

“ZORBAS BALLET”

“ADAGIO CARNAVAL”

Η κυκλοφορία αυτού του δίσκου που απασχόλησε πολλά έντυπα του ελληνικού και ξένου τύπου στάλθηκε και στο “Αντίφωνο”. Εύλογο το ενδιαφέρον μιας και συμπράττουν σημαντικοί συντελεστές: ορχήστρες, σολίστ, μαέστρος και συνθέτης. Την παραγωγή υπογράφει η εταιρεία Decca.

Οκτώ μέρη από το μπαλέτο “Ζορμπάς” ερμηνεύουν η Χορωδία και η Ορχήστρα της Φιλαρμονικής του Μόντρεαλ υπό την διεύθυνση του Charles Dutoit.

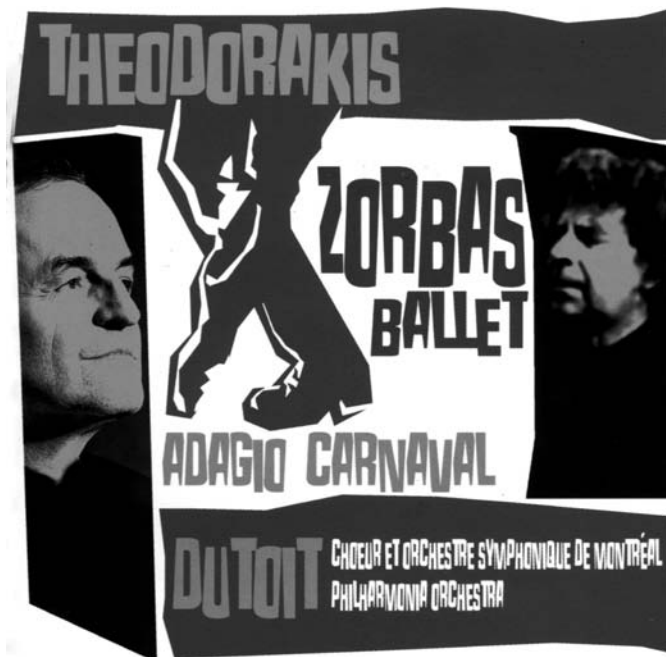
Συμπράττει η υψίφωνος Ιωάννα Φόρτη, η οποία κατορθώνει να ξεφύγει από τις μέχρι τώρα υπάρχουσες ερμηνείες του έργου, και να δώσει μια άλλη διάσταση στο έργο. Η Ελληνίδα σοπράνο καλύπτει με εξαιρετικό τρόπο τη δυσκολία άρθρωσης της ελληνικής γλώσσας από τη Χορωδία του Μόντρεαλ.

Το απόσπασμα αυτό, του “Ζορμπά” εμφανίζεται ως μια σουίτα που περιλαμβάνει μουσική και θέματα από την ομώνυμη ταινία του Μιχάλη Κακογιάννη συμπληρωμένη από δύο ακόμη τραγούδια που έγραψε αργότερα ο συνθέτης.

Ως δεύτερο τμήμα του δίσκου παρουσιάζεται το “Adagio”, για φλάουτο, έγχορδα και κρουστά, από το “Carnaval”, άλλο μπαλέτο του συνθέτη επίσης σε μορφή σουίτας.

Μαέστρος είναι και πάλι ο Charles Dutoit, ο οποίος διευθύνει την επίσης σπουδαία ορχήστρα “Φιλαρμόνια” του Λονδίνου. Στο σύντομο αυτό μέρος σημειώνουμε την ερμηνεία του Kenneth Smith στο φλάουτο.

Αν και η αποσπασματική παρουσίαση των μπαλέτων και το ελλειπές περιεχόμενο του συνοδευτικού εντύπου, δεν δίνουν την πλήρη εικόνα των έργων, η ενορχήστρωση και η καλή ερμηνεία των συντελεστών τα αντισταθμίζουν και κάνουν την παραγωγή την αριστερή κυκλοφορία έργων του Έλληνα συνθέτη.

ακροάσεις

“MARTIN MATALON”

Μια παραγωγή της Accord/Universal. Διάρκεια δίσκου 60 λεπτά.

Ένα προσωπικό cd του αργεντινού συνθέτη Martin Matalon.

Γεννημένος το 1958, σπούδασε σύνθεση στο Juilliard School της Νέας Υόρκης απ’όπου και ξεκίνησε τη συνθετική του παρουσία. Από το 1993, μετά την μόνιμη εγκατάστασή του στο Παρίσι, ξεκινάει η συνεργασία του με το IRCAM

Ο κατάλογος των έργων του περιλαμβάνει όπερες, μουσική δωματίου, έργα για ορχήστρα καθώς και μουσική για κινηματογράφο.

Τα έργα, που περιλαμβάνονται στον δίσκο, είναι γραμμένα από το 1993 έως το 2001 και αποτελούν ένα σαφές δείγμα του έργου του συνθέτη μιας και αντιπροσωπεύουν τόσο μουσική για σόλο όργανο όσο και μουσική για μικρά σύνολα.

Το “Monedas de Hierro”, είναι ένα έργο για 10 όργανα και μαγνητοταινία, γραμμένο το 1993.

Εμπνευσμένο από τον ποιητή Jorge Luis Borges, κινείται σε οκτώ μέρη που στην πραγματικότητα αποτελούν διαφορετικές φόρμες με έντονες αντιθέσεις μεταξύ τους.

Το 1996 γράφτηκε το “Las Siete vidas de un gato”. Μουσική για το θρυλικό φιλμ του Luis Bunuel: “Un Chien Andalou”. Χαρακτηρίζεται από τον συνθέτη ως κινηματογραφική αντίστιξη γραμμένη για φλάουτο, τρομπέτα, 2 κρουστούς, πιάνο, βιολί, τσέλο και μαγνητοταινία, με έντονη πολυρυθμία.

Το 1998 αντιπροσωπεύεται με το έργο “...Del Matiz al color...” για 8 βιολοντσέλα.

Για το 2000 έχουμε το “Dos formas del tiempo” για σόλο πιάνο ερμηνευμένο από τον Δημήτρη Βασιλάκη. Όπως δηλώνει και ο τίτλος του έργου πρόκειται για δύο εκ διαμέτρου αντίθετες αντιλήψεις για την έννοια του μουσικού χρόνου.

Το 2001 γράφτηκε το έργο “Formas de arena” για το «Trio Nobis» αποτελούμενο από φλάουτο, βιόλα και άρπα και αφιερωμένο στον αρπίστα Nicolas Tulliez.

Στον δίσκο, εκτός από τους προαναφερθέντες συντελεστές, συμμετέχουν επίσης το Ensemble Ictus, το Ensemble Court - circuit ο μαέστρος Pierre-Andre Valade κ.α.

Σε όλα τα παραπάνω έργα αξίζει να σημειωθεί η έξυπνη χρήση των ηχοχρωμάτων και της τεχνικής των οργάνων.